

Список використаних джерел

1. Дорожня карта Національного банку України з переходу до інфляційного таргетування (IT) [Електронний ресурс]. К.: НБУ, 2016. 17 с. URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=28704716>
2. Офіційний сайт Національного банку України. Глосарій банківської термінології [Електронний ресурс]. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=124734&cat_id=124733
3. Офіційний сайт Фінансового порталу Мінфін. Індекс інфляції [Електронний ресурс]. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/index/inflation/>
4. Про Основні засади грошово-кредитної політики на 2016-2020 роки: Постанова Правління Національного банку України від 18.08.2015 №541. URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=28745297>

КУСТОВІНОВА А.О.

Студентка 4 р.н. НаУКМА

ШЕРИНГОВА ЕКОНОМІКА: СВІТОВІ ТРЕНДИ ТА ЇЇ ПРИКЛАДИ В УКРАЇНІ

Шерингова економіка або ж економіка спільної участі (від англ. Share - ділитись) - це соціоекономічна система, заснована на спільному користуванні людськими та фізичними ресурсами. Головні гравці у цій системі – шерингові інтернет-платформи, де учасники-споживачі платять за право тимчасового використання ресурсу, який належить іншим учасникам. Поняття шерингу існувало задовго до 21 століття, але рушіями власне сучасного поняття шерингової економіки спричинено такими головними рушійними силами:

1. Пірингові соціальні мережі та технології реального часу радикально змінили поведінку величезної кількості людей;
2. Світова економічна криза змусила відмовлятися від бездумного споживання;
3. Екологічні проблеми все більше впливають на економіку та повсякденне життя;
4. Четвертий чинник – це те, що люди стали більше довіряти одне одному і частіше допомагати. [1]

Сучасна ж концепція шерингу та шерингової економіки була сформована Рейчел Ботсман та Ру Роджерс у 2010 році, співавторами книги "What's Mine Is Yours: Rise Of Collaborative Consumption". Основа цієї концепції сучасного шерингу формується на таких постулатах: 1) Економія часу та ресурсів; 2) Вигода; 3) Рациональне споживання; 4) Довіра - Соціальний ефект від шерингу сприяє збільшенню загального рівня довіри у суспільстві; 5) Використання комунікаційних технологій. Комунікації в даному випадку розглядаються як ключовий драйвер шерингу. [2]

Головним ефектом шерингової економіки є те, що вона забезпечує сталу економіку. Предмети, якими люди обмінюються, отримують ефективніший та довший термін використання, а люди можуть інвестувати свої кошти

раціональніше за рахунок економії на користуванні чужими товарами. Крім того, це надзвичайно вигідно і для тих, хто виступає продавцем у таких операціях, адже кошти від оренди за квартиру, наприклад, можуть стати його пасивним доходом. Також традиційний бізнес відчуває необхідність знижувати ціни під впливом конкуренції з боку шерингових платформ. Слід також відзначити користь для довкілля. Проте дослідники також наголошують на тому, що шерингова економіка є нерегульованою та часто неоподаткованою, тож її користь для держави сумнівна.

До проблем, пов'язаних з економікою спільного споживання, можна віднести також шахрайство на інтернет-платформах. До того ж, в основі сервісів лежать автоматизовані алгоритми, розроблені людьми, які могли допустити помилки. Проте про занепад традиційного бізнесу в зв'язку з приходом спільного споживання не варто казати. Скоріше мова йде про переконфігурацію економіки і перенаправлення грошових потоків.

За дослідженням PwC у 2016 році більше за все доходів у 2015 році від шерингової економіки припадало на транспортну галузь. Всі доходи від шерингової економіки у 2015 році оцінювали у 3 мільярди євро. Також спостерігаємо величезний ріст вартості транзакцій у півтори рази за 2 роки, а дохід платформ зріс майже утричі за цей ж період. [3]

У економіці спільного споживання слід виділити тренд постійного впровадження нових технологій, а також райдшерингу та краудворкінгу. У прогнозі на 2025 рік передбачається, що структура популярності послуг у шеринговій економіці трішки зміниться – платформи з надання послуг займуть друге місце, витіснивши платформи з надання житла на третє місце.

Найпопулярнішими інтернет-платформами шерингової економіки є Airbnb, Blablacar, OLX, Bringwasmit та Wingy. Деякі з цих сервісів також широко представлені в Україні та користуються великою популярністю. Наприклад, сервіс OLX станом на 2016 рік нараховував понад 8 млн. унікальних користувачів в Україні, щодня на нього заходило понад 40 тис. продавців та 2 млн. покупців. Разом з тим у нас є власні сервіси, такі як Плюшкін, Mushroom та Кабанчик – вони не пропонують унікальних продуктів, а скоріше є аналогами міжнародних компаній. Разом з тим за останні роки бачимо зростання популярності таких платформ і ріст зацікавлення населення у них, тож можна підсумувати, що вони мають потенціал.

Отже, економіка спільного споживання є однозначно трендом, який щороку набирає все більше і більше обертів. Вона має свої недоліки, проте вони багато в чому виправдовуються перевагами, тому не дивно, що кількість користувачів шерингових інтернет-платформ щороку збільшується. І її впливом на економіку неможливо не нехтувати, хоча поки що повністю передбачити його неможливо.

Список використаних джерел

1. The Sharing Economy: Accessibility Based Business Models for Peer-to-Peer Markets (англ.). European Commission, проект “Business Innovation Observatory”. September 2013

2. Botsman R. What's Mine is Yours: How Collaborative Consumption is Changing the Way We Live / R. Botsman, R. Rogers. – London: HarperCollins UK, 2010. – 304 с
3. PwC. PwC Annual Report [Електронний ресурс] / PwC. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.pwc.co.uk/who-we-are/annual-report/annual-report-2016.html>.

ЛІСКОВЕЦЬКА Т.П.
Доцент кафедри міжнародних відносин, КНУКіМ

ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ

На сучасному етапі соціально-економічного розвитку спостерігається істотне зростання інноваційної активності майже в усіх країнах світу. Однією з причин цього процесу є особлива роль інновацій у формуванні глобалізаційного суспільства.

Отже, надзвичайно актуальним завданням для України є формування інноваційної економіки. Сучасна економіка характеризується постійною появою нових продуктів та послуг, а також більш коротким терміном життєвого циклу інновацій. Науковцями доведено, що підвищення конкурентоспроможності підприємств та країни в цілому, неможливо без зростання рівня інноваційності економіки. Інноваційний характер економіки є засобом поліпшення функціонування господарських систем, підвищення продуктивності праці, і, в підсумку – поліпшення якості життя населення, що є глобальною метою будь-якої держави.

Щодо інноваційної політики України, то в першу чергу, необхідно визначити нормативно-правову базу, яка регламентує порядок реалізації цієї політики. Основними документами, що регулюють інноваційну сферу та визначають напрями діяльності країни є Стратегія сталого розвитку «Україна-2020» та Програма діяльності Кабінету Міністрів України, яка розроблена на виконання про асоціацію з ЄС [1]. Стратегія описує виклики і загрози, які стоять перед Україною в сфері інноваційного розвитку, визначає мету, вектори руху, дорожню карту, першочергові пріоритети та індикатори належних оборонних, соціально-економічних, організаційних, політико-правових умов становлення та розвитку України [2]. Окресленою автором Програмою передбачено заходи щодо створення сприятливого середовища з передачі технологій та спрощення комерційного використання інноваційних продуктів та зобов'язаннями України щодо досягнення національних цілей сталого розвитку на період до 2030 р. Слід зазначити, що їхня реалізація є недосить ефективною, тому більшість завдань цих документів до цього часу не виконано.

Варто зазначити, що до Верховної Ради України поданий проект Закону України «Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року». В якому визначено головну мету, що полягає у розбудові інноваційної екосистеми України для забезпечення швидкого та якісного перетворення креативних ідей